

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	2025010058
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2025010058.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdeného P. M., v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 4. augusta 2026 odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. marca 2026, č. k. 5Ntc/13/2025-121, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného P. M. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej „krajský súd“) rozsudkom z 19. marca 2026, č. k. 5Ntc/13/2025-121, rozhodol nasledovne:

„I. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa rozsudok Krajského súdu Wels zo dňa 13. februára 2025, sp. zn. 7 Hv 84/24y, právoplatný dňa 17. februára 2025, vo vzťahu k osobe odsúdeného P. M., nar. XX. O. XXXX v B. S., trvale bytom D. cesta XXXX/XX, B. S., občan Slovenskej republiky (ďalej len „odsúdený“), ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže vlámaním spáchanej profesijným spôsobom podľa §§ 15, 127, 129 ods. 2 bod 1, 130 ods. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky na tom skutkovom základe, že: začiatkom septembra 2024 v obci S. W. W. úmyselne za účelom dosiahnutia zisku pokúsil odcudziť z obydľia A. Z. a X. Z. cudzie hnutelné veci v hodnote, ktorá v prípade pochybností nepresahuje 5.000,00 eur s úmyslom obohatiť seba alebo tretiu osobu ich neoprávneným prisvojením si tým, že sa pomocou skrutkovača a dláta pokúsil vlámať cez okno obývačky a balkónové dvere do domu manželom Z.,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

II. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.“

Proti tomuto rozsudku v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený P. M. odvolanie písomným podaním z 11. mája 2026, podaným na pošte 12. mája 2026 (rozsudok prevzal 7. mája 2026), v ktorom uviedol, že žiada posúdiť prípad v intenciách slovenských zákonov, keď považuje za pokus krádeže, od ktorej navyše sám upustil, nepodmienečný trest odňatia slobody päť rokov za šibeničný trest a žiada o upravenie trestu v zmysle slovenského Trestného zákona a Trestného poriadku.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 27. mája 2026 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2026 v znení v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal jednak správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým bolo podané odvolanie, jednak konanie predchádzajúce jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bola 28. augusta 2025 doručená žiadosť Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky č. 2025-0.575.087 z 21. augusta 2025 spolu s

osvedčením z 21. augusta 2025 vydaným a zaslaným podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku Krajského súdu Wels z 13. februára 2025, sp. zn. 7 Hv 84/24y, právoplatného 17. februára 2025, týkajúceho sa odsúdeného P. M. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom, spolu s uvedeným rozhodnutím a s vyjadrením odsúdeného spísaným v Justičnom zariadení Hirtenberg 17. júla 2025.

Krajský súd postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., keď rozhodol o uznaní a výkone predmetného rozhodnutia vydaného súdom členského štátu Európskej únie v trestnom konaní a pre také rozhodnutie boli splnené všetky zákonné podmienky, a to skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky [pokús prečinu porušovania domovej slobody podľa § 14 ods. 1, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, k tomu S 11/2015] a odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, kde má obvyklý pobyt (podľa Registra obyvateľov má trvalý pobyt na adrese D. T. XXXX/XX, B. S., ktorú uviedol ako adresu pobytu aj vo vyjadrení k možnosti uznania rozhodnutia a výkonu trestu odňatia slobody v Slovenskej republike spísanom v Justičnom zariadení Hirtenberg 17. júla 2025) a navyše z predloženého osvedčenia zároveň vyplýva, že odsúdený má byť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vyhostený do slovenskej republiky na základe rozhodnutia Spolkového úradu pre prisťahovalectvo a azyl zo 4. marca 2025, č. 547585605/241882569, so zákazom pobytu na desať rokov. Zároveň nebol zistený žiadny dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. Krajský súd pritom rozhodol vo veci na verejnom zasadnutí po predošlom písomnom vyjadrení prokurátora rozsudkom (§ 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.). Tiež trestná sankcia spojená s odňatím slobody uložená v dotknutom cudzom rozhodnutí (nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, resp. 1.826 dní) je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, keďže ak by vo veci rozhodoval súd podľa slovenského Trestného zákona, zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody je v § 194 ods. 2 Trestného zákona určená výmerou jeden rok až päť rokov.

Odsúdený bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia s tým, že krajský súd zároveň výslovne uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku. Aj v tejto časti je napadnutý rozsudok vecne správny napriek tomu, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin, čo by zakladalo podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v zásade zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Odvolací súd k tomu uvádza, že z dotknutého cudzieho rozhodnutia nevyplýva predpokladaný spôsob výkonu trestu odňatia slobody a tento nebol krajským súdom ani osobitne zistený a tak bola správne zohľadnená ustálená súdna prax, že prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu, súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia uvedených v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z. musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii a zároveň nezhoršila postavenie odsúdeného (k tomu primerane R 122/2014), čo vzhľadom na uvedené zakladalo zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, inak by to bolo možné považovať za zhoršenie jeho postavenia, čo by bolo v rozpore s § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z.

Odvolacie námietky odsúdeného ohľadom výšky uloženého trestu odňatia slobody boli vyhodnotené odvolacím súdom za nedôvodné. Najvyšší súd SR už opakovane uviedol, že uznávacie konanie má v zásade nostrifikačný charakter, v ktorom súd skúma iba objektívne skutočnosti s posúdením, či rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky. Keďže slovenský súd nerozhodol o vine odsúdeného, nerozhoduje ani o sankcii či o jej výmere. K úprave sankcie, ktorá má

byť v Slovenskej republike vykonaná, môže súd pristúpiť jedine, pokiaľ zistí nezlučiteľnosť druhu alebo výmery sankcie s právnym poriadkom Slovenskej republiky, čo v danom prípade nebolo splnené ako vyplýva z vyššie uvedeného. Namietaná neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody nie je zákonným dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že včas podané odvolanie odsúdeného zamietol ako nedôvodné, keďže napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.